

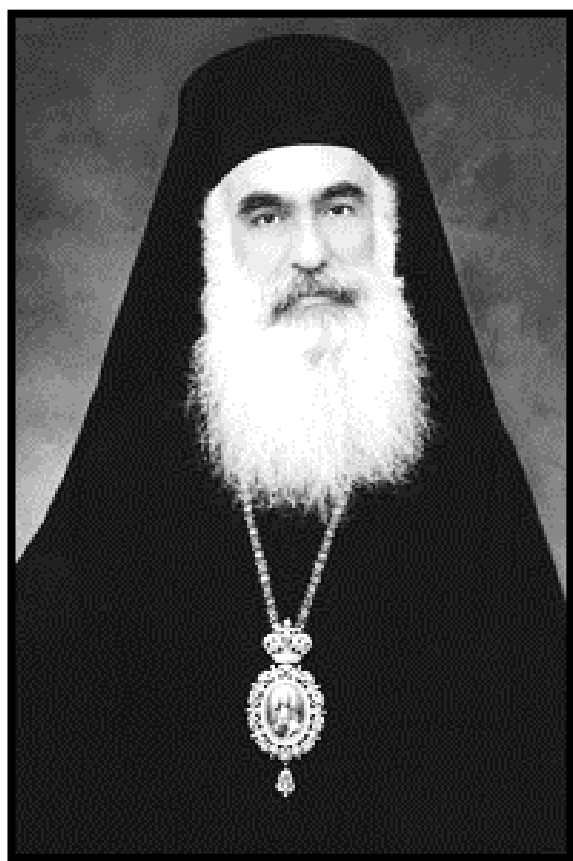
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. **143** / 29 noiembrie 2015

SYMEON
MITROPOLIT DE NÉA SMÝRNI

SCURT ISTORIC AL POSTULUI CRĂCIUNULUI

A doua perioadă mai lungă de post, după cea a Postului Paștelui, este

Postul Crăciunului, cunoscut în graiul poporului nostru ortodox și drept Patruzecime (gr.). Și acesta, la rândul său, durează patruzeci de zile, dar nu are rânduiala asprimii Postului Mare (gr. Patruzecimea Mare). Începe pe 15 noiembrie și se încheie pe data de 24 decembrie.

Sărbătoarea Nașterii după Trup a Domnului nostru Iisus Hristos reprezintă al doilea mare praznic împărătesc din calendarul creștin. Până la mijlocul secolului al IV-lea, Biserica Răsăritului sărbătorea Nașterea Domnului deopotrivă cu Botezul lui Hristos, praznic comun numit Epifania, și ținut în aceeași zi, pe data de 6 ianuarie. Crăciunul a fost introdus în spațiul răsăritean ca sărbătoare distinctă, prăznuit pe 25 decembrie, pe filon apusean, la sfârșitul secolului al IV-lea.

Sfântul Ioan Gură de Aur, cel dintâi care vorbește despre sărbătoarea Crăciunului, o numește „maică a tuturor sărbătorilor” și, în jurul

anului 386, ne aduce la cunoștință faptul că „încă nu s-au plinit zece ani când ni s-a făcut nouă cunoscută această zi [de praznic]”.

Odată cu separarea sărbătorii comune de mai înainte și consacrarea celor trei praznice distincte, Nașterea Domnului pe 25 decembrie, Tăierea Împrejur pe 1 ianuarie și Botezul pe 6 ianuarie, s-a constituit și ciclul celor douăsprezece zile praznicale (gr. Dodekaímeron), adică perioada cuprinsă în intervalul 25 decembrie – 6 ianuarie. Astfel, s-a menținut într-o anumită măsură unitatea celor două mari sărbători, cea a Nașterii, respectiv a Botezului Domnului.

Marea însemnătate pe care noua sărbătoare a Crăciunului a dobândit-o odată cu trecerea timpului în conștiința Bisericii, respectiv evlavia credincioșilor, mai cu seamă a monahilor, explică împrejurările rânduirii Postului dinaintea Crăciunului. În mod sigur, a existat și influența din partea Postului Paștilor, perioadă de patruzeci de zile deja statornicită în Biserică.

Postul, asemenea sărbătorii, ca pregătire pentru întâmpinarea Nașterii Mântuitorului, a apărut mai întâi în Apus, unde acest post se numea Patruzecimea Sfântului Martin, întrucât începea odată cu prăznuirea acestui Sfânt al bisericii Apusene. Același lucru s-a repetat și în spațiul nostru, unde postul

Crăciunului este numit de mulți Postul Sfântului Filip, din moment ce începe tocmai în următoarea zi după prăznuirea acestui Sfânt Apostol. Primele mărturii istorice pe care le avem despre postul dinaintea Crăciunului datează din secolul al V-lea, pentru spațiul apusean, respectiv din secolul al VI-lea, pentru cel răsăritean. La acesta fac referire, dintre scriitorii răsăriteni, Anastásios Sinaítis, Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului, Sfântul Teodor Studitul, precum și Theódoros Válsamon, Patriarhul Antiohiei.

Se pare că, la început, postul nu dura multe zile. Theódoros Válsamon, scriind despre obiceiurile secolului al XII-lea, epoca în care a trăit, notează în mod clar faptul că postul Crăciunului dura șapte zile (gr. Heptahemeron). Însă, sub înrâurirea Postului Paștelui, a fost și acesta prelungit, acoperind mai apoi o perioadă de patruzeci de zile, fără însă a prelua și asprimea acestuia.

Rânduiala postului

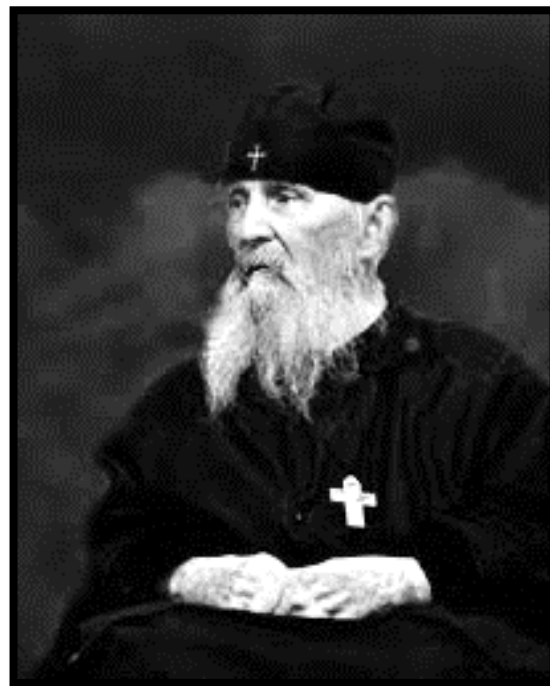
Pe întreaga durată a celor patruzeci de zile nu se consumă carne, produse lactate și ouă. Este însă dezlegare la pește în toate zilele, mai puțin, firește, miercurea și vinerea, de la începutul perioadei de post și până pe data de 17 decembrie. Dezlegare la pește este, totodată, și de praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului, indiferent în ce zi ar cădea.

De pe 18 până pe 24 decembrie, ajunul Crăciunului, este dezlegare la vin și untdelemn, cu excepția, desigur, a zilelor de miercuri și vineri, pentru care este rânduit un post fără untdelemn. De asemenea, tot cu hrană uscată se ține și prima zi de post, 15 noiembrie, precum și ziua de ajun, cu excepția cazului în care acestea cad sâmbăta sau duminica.

Postul: înfrânare de la tot păcatul

Totodată, suntem datori să ținem nu numai rânduiala postului de bucate, ci să ne și înfrânăm și de la tot păcatul, astfel încât, după cum postim cu pântecele, să postim și cu limba, ocolind grăirea de rău, minciuna, vorba deșartă, batjocura, mânia și, în genere, orice păcat pe care îl săvârșim cu limba. Este și un post al ochilor: să nu vedem lucruri deșarte, să nu căpătăm îndrăzneala privirii, să nu stăruim privind-u-i pe ceilalți cu obrăznicie. De altfel, și mâinile și picioarele trebuie împiedicate de la tot lucrul rău (Avva Dorotei al Gazei).

Sursa: Arhimandrit Simeon Koútsas, *I Nisteía tis Ekkliásias*, Ed. Apostoliki Diakonía, pag. 88-92.

PĂRINTELE
EFREM FILOTHEITUL

POVEȚE PĂRINTEȘTI

Silește-te, fiul meu, pentru sufletul tău! Silește-te să-i odihnești pe frații tăi și Dumnezeu te va odihni pe tine și îți va da Harul Său! Fă răbdare! Fă ascultare! Fă-te gunoiul tuturor și te va lumina Domnul! Cel care are mai multă smerenie, acela este mai mare. Dumnezeu dă Har celui care are frica Lui și se supune tuturor ca un copil mic și caută neîncetat voia cea sfântă a Domnului. Niciodată nu caută să se facă voia sa, ci voia lui Dumnezeu și a celorlalți. Întotdeauna spune: *Cum vrei, cum știți mai bine*. Nu-și spune părerea sa, fiindcă se socotește mai mic decât toți. Atunci când i se spune să facă ceva, el este întotdeauna binevoitor și spune: *Să fie binecuvântat!* Așadar, fiul meu,

acestea să le faci și tu, iar demonii vor fugi departe și nu se vor mai apropia. Mult se tem atunci când văd smerenie, ascultare și dragoste către toți.

Tu, fiul meu, fă-ți datoria! Dacă ceilalți nu fac ascultare, lasă-i la Dumnezeu și liniștește-te. Este invidia diavolului, fiul meu. Oare diavolul în munți va merge? El se duce acolo unde sunt oameni care se nevoiesc pentru a se mântui. Și fiindcă și noi vrem să ne mântuim, ne zăpăcește fără să ne dăm seama. Ridică, fiul meu, greutatea fraților. Dumnezeu răsplătește cu dreptate fiecăruia. Va veni timpul când vei vedea cât de mult îți va da pentru osteneala pe care ai făcut-o pentru atâtea suflete. Ostenește-te în această lume; ajută și niciodată nu vei fi lipsit de ajutorul lui Dumnezeu. Acum semeni, dar va veni vremea când vei secera. Roagă-te ca să te întărească. Dumnezeu întru răbdare, să-ți dea

discernământ, luminare și celelalte. Cugetă la cât de mult au suferit Părinții ca să-i mântuiască pe alții. Nu este un lucru neînsemnat. Tu îi ajută pe ceilalți, de aceea pe tine se va răzbuna vrăjmașul; pentru aceasta îți aduce și întristare. Așadar, întărește-te întru răbdare și cu bărbăție să zici: *Voi muri în luptă, ajutându-i pe frați să se mântuiască, și Dumnezeu nu mă va lăsa să mă pierd, de vreme ce pentru dragoste o fac.* Da, astfel să faci și vei vedea câtă putere și bucurie vei primi în luptă. Căci nerăbdarea, lipsa de nădejde și descurajarea îl lipsesc pe om de Harul lui Dumnezeu, iar omul greșeste, atribuindu-le greutăților pe care le poartă. Dar curajul, jertfa, bărbăția, credința în Dumnezeu aduc Harul lui Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu să-ti întărească nervii cei duhovnicești spre a lupta cu puteri noi.

Sursa: Arhimandrit Efrem Filotheitul, *Povețe părintești*, Ed. Evanghelismos, 2015.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni:** 30 noiembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**
→ *Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României*
- **Marti:** 1 decembrie / 18:00 – **Sfântul Maslu**
- **Vineri:** 4 decembrie / 18:00 – **Paraclisul Maicii Domnului**
- **Sâmbătă:** 5 decembrie / 18:00 – **Vecernie și Litie**
- **Duminică:** 6 decembrie / 08:30 – **Utrenia și Sfânta Liturghie**

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro